

Vízkémiai és vízminőségi adatok

A vadonból kifogott diszkoszhalak inkább azt a vizet részesítik előnyben, amely nagyon hasonlít az eredeti élőhelyük, az Amazonas vizéhez. Az amazóniai víz nagyon lágy (gH 0-3, kH 0-3, pH: 4-6) és nagyon alacsony vezetőképességű (100-400 µs). Diszkoszhalaink azonban sok tenyészgeneráció óta megszokták a keményebb vizet (csapvizet).

Tenyészetünk vízkémiai adatai:

összkeménység: gH 15

karbonát keménység: kH 8

pH-érték: 7

vezetőképesség: 800 µs

hőmérséklet: 29°-30°C

A legfontosabb vízparaméterek tekintetében diszkoszhalaink a következő tűréshatárokkal rendelkeznek:

összkeménység: gH 0-30,

karbonátkeménység: kH 0-25,

pH-érték: 4,0-8,3,

vezetőképesség: 150-1200 µs.

A rövid távú víz hőmérséklet-változások tűréshatára: 25°-34°C

Ez azt jelenti, hogy Európa összes csapvizének több mint 95%-a alkalmas a diszkoszhalaink tartására.

Vízkémia

Az akváriumvíz vízkémiai értékeinek módosítására számos egyszerű módszer létezik. Például fordított ozmózis vagy demineralizáló berendezés segítségével a csapvizet szinte desztillált vízzé alakíthatjuk. Ezekben a folyamatokban a vízkeménységet kb. 99%-al lehet csökkenteni, és erősen csökkenthető a vezetőképesség kb. 50 µs-re. Ezután ezt a kezelt vizet összekeverheti csapvizével, amíg el nem éri a kívánt vízkémiai értékeket. Ez lehetővé teszi, hogy olyan vizet állítson elő, amely alkalmas a vadonfogott diszkoszhalakhoz, vagy a tenyésztési kívánt diszkoszpárok számára.

Hogyan befolyásolja a halak etetése a vízkémiai értékeket?

Először is fontos megjegyezni, hogy a kis akváriumok (nano-akváriumok vagy 150 liter alatti akváriumok) vízkémiaja nagyon gyorsan és markánsan megváltozhat. Nagyobb akváriumokban (180-1000 liter) a vízkémiai értékek fokozatosan változnak a nagy térfogat miatt. Ezáltal a nagyobb akváriumok alkalmasabbak az első akváriumtulajdonosok számára. Ha eteti halait, például a Stendker diszkoszeleséggel, növeli vizének foszfáttartalmát, amelyet a növények és az algák felhasználhatnak növekedésükhöz. Ezenkívül, ha az akváriumvíz pH-értéke kevesebb, mint 7, ammónium, ha a pH értéke 7 felett van, ammónia képződik. Ezt a két vegyületet szűrőbaktériumok bontják le, először nitritre, majd nitrátra. Az ammónia és a nitrit mérgező, és felhalmozódhat halai véráramában, ami magas koncentrációban halálhoz vezethet.

Egy régebbi és jól bejártatott szűrő, amelyben jól működő baktériumkultúra alakult ki, mindig biztosítja az ammónium-, ammónia- és nitrittartalom nullához közeli értékét. Ezzel szemben a szűrőbaktériumok mikrobiális aktivitása a foszfát- és nitráttartalom fokozatos növekedését és a víz pH-értékének csökkenését okozza. Ez szükségessé teszi a rendszeres vízcserét. Az, hogy milyen mennyiségű vizet kell cserélnie és milyen gyakran, attól függ, hogy mennyi eleséget ad a halainak, illetve ennek következtében mennyi a halak által termelt ürülék mennyisége.

Például: kevesebb hal = kevesebb takarmány = kevesebb vízcseré

Konkrét példával: 180 literes akvárium, 12 diszkoszhal (10 cm), 50 neon, 6 harcsa és 4 törpesünger, javasoljuk a heti 1x vízcserét, az akvárium víz 1/3-át cserélve.

Az itt megnevezett vízkémiai értékek teszteléséhez szakkereskedésekben vásárolhat csepp tesztek vagy indikátorcsíkokat. Ezeket a vízkémiai értékeket rendszeresen ellenőrizni kell.

Folyadékteszt-készletek / indikátorkészletek és vízkémia

Az ammónium akkor alakul ki, ha a víz pH-értéke 7 alatt van, vagy ha egy szűrő még nem működik megfelelően. Megakadályozhatja az ammónium értékének emelkedését, ha minimalizálja a halaknak adott eleség mennyiségét.

Az ammónia akkor alakul ki, amikor a víz pH-értéke meghaladja a 7 értéket, vagy ha egy szűrő még nem működik megfelelően. Megakadályozhatja az ammónia értékének emelkedését, ha minimalizálja a halaknak adott eleség mennyiségét.

A nitritszintet naponta tesztelni kell új akváriumokban.

Ha normál (teljes) mennyiséget etet, és a nitritnek már nincs nyoma, akkor leállíthatja a nitrit vizsgálatát. Csak akkor kell újra tesztelni, ha a szűrő teljesítménye (a lebontó képessége, nem a vízhozama!) a szűrő tisztítása miatt csökken, vagy ha áramkimaradás miatt, vagy meghibásodás miatt állt a szűrő. Ez esetben újra naponta, kb. 1 héten keresztül kell tesztelni a nitritet. Ennek az a célja, hogy ellenőrizzük, hogy a szűrő ismét elérte-e teljes teljesítményét. Halai viselkedéséből is megtudhatja, hogy a nitritszint rendkívül magas-e. Magas nitritszint esetén a halak általában elutasítják az eleséget, és erősen és gyorsan lélegeznek. Ebben az esetben kérjük, azonnal ellenőrizze a nitritet. Ha a nitrit szintje magas, azonnal hagyja abba az etetést és végezzen 90%-os vízcserét.

A nitrátszintet évente háromszor vagy négyszer kell tesztelni, közvetlenül a vízcseré előtt. Ha a nitrát szintje meghaladja a 380 mg / 3,8 liter szintet (100 mg/l), tanácsos több vizet cserélni és / vagy gyakrabban végezni a vízcserét, hogy biztosítsa a halak egészséges növekedését.

A pH-értéket heti egyszer kell tesztelni.

Ha a pH-érték mondjuk 7,5-ről 6,0-ra esik, mielőtt egy teljes hét letelik, akkor már itt az ideje, hogy elvégezzük a vízcserét. Ellenkező esetben a pH-érték nagyon gyorsan csökkenni fog (a savtartalom növekszik). Ha a pH-érték eléri a 3,6-ot, a savasság olyan magas, hogy halálos a halai számára.

A foszfátszintet

csak akkor kell vizsgálni, ha fokozott algaövekedést tapasztal. Csökkentheti a foszfátszintet, ha több vizet cserél és / vagy gyakrabban hajt végre vízcserét.

Összkeménység

Ha csapvizet keverünk ozmózis vízzel a vadonfogott diszkoszhalak tartásához, vagy a diszkospárok tenyésztéséhez, akkor a vízkeveréket csak az elején kell tesztelni, hogy az ideális gH-érték 1 és 4 között legyen.

Karbonát keménység

Ha csapvizet keverünk ozmózis vízzel a vadonfogott diszkoszhalak tartásához, vagy a diszkospárok tenyésztéséhez, akkor a vízkeveréket csak az elején kell tesztelni, hogy az ideális kH-érték 1 és 2 között legyen.